

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
Derde kamer

Zitting van 9 februari 2016

Dossiernummer: TB-0121-2014

In de zaak van

de heer X,
wonende te ...,

hebbende als raadslieden mrs. Y en Z,
advocaten te ...,

spreekt de derde kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten volgende beslissing uit.

1.

Met een aangetekende brief van 7 mei 2015, op dezelfde dag verzonden, heeft de stafhouder van de Orde van Advocaten bij de balie te B1 hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied Antwerpen, eerste kamer, van 29 augustus 2014 (TAA/SA/0183/2014).

In deze beslissing verklaarde de tuchtraad zich ‘zonder rechtsmacht’. De tuchtraad oordeelde dat aangezien X op het ogenblik van de feiten lid was van de raad van de Orde van Advocaten bij de balie te B1, art. 456, lid 4 Ger. W. toepassing moest vinden. Een tuchtrechtelijke procedure ten laste van X behoorde bijgevolg tot de bevoegdheid van de tuchtraad van een ander rechtsgebied ‘dat wordt aangewezen door de voorzitter van de tuchtraad van beroep’. De tuchtraad oordeelde dat er in de voorliggende zaak geen formele beslissingen van de voorzitter van de tuchtraad van beroep voorhanden waren om de tuchtrechtelijke procedures toe te wijzen aan de tuchtraad van het rechtsgebied Antwerpen (dossiers 1301463/TU/LV en 1301210/TU/LV), zodat zij niet rechtsgeldig aanhangig werden gemaakt.

2.

Met een aangetekende brief van 2 september 2015, op 3 september 2015 verzonden, werden de partijen in kennis gesteld van de behandeling van de zaak door de tuchtraad van beroep op 20 oktober 2015.

Op de zitting van 20 oktober 2015 werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 8 december 2015.

Op de zitting van 8 december 2015 werd de zaak behandeld.

Mr. O, die door de stafhouder te B2 als onderzoeker was aangesteld, bracht verslag uit.

Procureur – generaal P verleende advies.

Mr. X en mr. Y namen de verdediging waar. Zij legden simultaan twee conclusies en twee dossiers neer.

Aan X werd het laatste woord verleend.

De debatten werden gesloten verklaard. De zaak werd in beraad genomen.

3.

Procedurevoorgaande – Tegen de hier bestreden beslissing van 29 augustus 2014 werd reeds een eerste maal hoger beroep ingesteld op 4 september 2014 door de stafhouder van de Orde van advocaten bij de balie te B2. Dit hoger beroep mondde uit in een beslissing van de tuchtraad van beroep van 10 maart 2015 waarbij het hoger beroep van de stafhouder van de Orde van advocaten bij de balie te B2 ontoelaatbaar werd verklaard omdat deze “niet beschikt over de door artikel 463, eerste lid Ger.W. vereiste hoedanigheid om hoger beroep in te stellen”.

De laattijdigheid van het hoger beroep - Na de beslissing van de tuchtraad van beroep van 10 maart 2015 werd de bestreden beslissing van 29 augustus 2014 ter kennis gebracht aan de stafhouder van X, dit is de stafhouder van de Orde van Advocaten bij de balie te B1, en dit op 12 mei 2015.

Op dat ogenblik had de stafhouder van de Orde van Advocaten bij de balie te B1 reeds hoger beroep aangetekend tegen de beslissing van 29 augustus 2014, te weten op 7 mei 2015.

Gezien de overweging die volgt laat de tuchtraad van beroep de vraag terzijde:

- hoe de stafhouder reeds op 7 mei 2015 hoger beroep kon instellen tegen een beslissing die hem slechts vijf dagen later, te weten op 12 mei 2015, ter kennis werd gebracht, en
- of en in welke mate de procedureregels en het beginsel van de rechten van verdediging geschonden zijn door kennisgevingen, *op een verschillend tijdstip*, van een tuchtrechtelijke beslissing aan de partijen vermeld in artikel 461, §2, eerste lid Ger. W. (*in casu* de betrokken advocaat en de Procureur-generaal aansluitend op de beslissing, en de stafhouder van de betrokken advocaat acht maanden later).

Art. 463 Ger. W. bepaalt dat tegen een beslissing gewezen door de tuchtraad hoger beroep kan worden ingesteld met een ter post aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van de tuchtraad van beroep “binnen vijftien dagen te rekenen *van de kennisgeving van de beslissing*”.

In casu leidt de vaststelling dat het hoger beroep werd ingesteld buiten de termijn bepaald in art. 463, tweede lid Ger. W., en meer bepaald vóór de kennisgeving van de beslissing, alleszins tot de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep.

Om deze redenen,
de tuchtraad van beroep,

Verklaart het hoger beroep onontvankelijk.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Johan Boon, voorzitter,

en de assessoren

- mr. Filiep Desmet,
- mr. Paul Engelen,
- mr. Denis Gheys

- mr. Rik Wilmots

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

Filiep Desmet

Paul Engelen

Denis Gheys

Rik Wilmots

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Johan Boon, voorzitter
en mr. Ludo Kools, secretaris

Johan Boon

Ludo Kools